

GROŽIO ir GĖRIO stebuklas

Gruodžio pirmosios rytas „Kranto“ pagrindinėje mokykloje neįprastas, šventiškas. Šis mėnuo pasikeitimų atneša ne tik į gamtą, bet ir į Sielą. Prasideda Adventas – ramaus pamąstymo, meditavimo metas.

Mokytojus, susirinkusius pradėti pirmąją Advento savaitę, maloniai nuteikė šventiškai papuoštas stalas, kalėdinių kvapų aromatas, karštos arbatos puodelis. Tylūs ir susikaupę kolegos žvelgė vienas į kitą, klausydami tikybos mokytojos A. Nagienės ir lietuvių kalbos mokytojos G. Jankauskaitės skaitomų minčių apie LAIMĘ, VILTĮ, IŠMINTĮ, TIKĖJIMĄ, TOLERANCIJĄ, PAGARBĄ.

„Metai sutirpo ligi kviečio grūdo...“ Šia mintimi pradėjome antrąjį Advento pirmadienį. Lietuvių kalbos mokytoja G. Jankauskaitė pasidalijo grūdų reikšmėmis žmogaus gyvenime. O tikybos mokytoja A. Nagienė su mokiniais parengė miniatiūrą „Sieloje glūdi stebuklinga jėga“. Trečiąjį Advento pirmadienį mokytojos Ž. Gvergždienės mokiniai mokytojams dainavo žemaitiškas dainas, pasakojo istorijas, žemaitiškai linkėjo prasmingų ateinančių metų.

Ketvirtąjį Advento pirmadienį visus sušildė Angelo sparno prisilietimas bei gerbiamo prelado J. Šiurio apsilankymas „Kranto“ pagrindinės mokyklos bendruomenėje. Ramybės ir susikaupimo rytmetį muzikos mokytojos V. Laurinavičienės padedami giedojome giesmes, vaišinomės Kūčių patiekalais. Gerbiamas prelatas J. Šiurys palinkėjo šviesaus ateinančių metų laukimo.

Paskutinę Advento savaitę pertraukų metu vyko įvairių neformalaus ugdymo būrelių, kuriems vadovauja mokytojos A. Nagienė, E. Šiliniene, A. Judienė, Ž. Gvergždienė, V. Šimkienė, V. Laurinavičienė, L. Každailevičienė, pasirodymai ir sveikinimai mokyklos bendruomenei. Išgirdome Advento vainiko paslaptį, Angelo sekamą pasaką, išvydome Ledo šalies stebuklą.

„Kranto“ pagrindinės mokyklos mokiniai savo programa dalijosi su Naujamiesčio mokyklos bendruomene. Programą paruošusių mokytojų A. Nagienės, E. Šiliniene, A. Judienės bei Ž. Gvergždienės mokiniai visus džiugino šiltais žodžiais, šokiu ir dainomis.

Puoselėdami tautiškumą, gilindami etninės kultūros žinias ir laikydami religinių tradicijų, paskutinę 2014-ųjų mokslo metų dieną mokytojos A. Nagienė, E. Šiliniene ir G. Jankauskaitė pakvietė mokinius ir mokytojus į netradicinius užsiėmimus „Leliu Kalėda“. „Kranto“ pagrindinės mokyklos mokinės E. Gailiūtė (8a kl.) E. Vitkauskytė (8a kl.), U. Daraškevičiūtė (6c kl.), A. Daugėlaitė (6c kl.) renginį vedė žemaičių tarpe. Klasės pristatė adventinius patiekalus, mokė draugus žaidimų, dainų, dalijosi šiltais linkėjimais. Juk liaudies tradicijų puoselėjimas – viena iš pamatinių mūsų tautos vertybių.

Iš tiesų kartais užtenka vieno saulės spindulio. Malonaus žodžio. Pasisveikinimo. Šypsena. Tiek mažai, kad tie, kurie yra šalia mūsų, taptų laimingi. Grožis ir gėris daro mus gražesnius, atlaidesnius, pakantesnius vienas kitam.

A. Nagienė ir G. Jankauskaitė, „Kranto“ pagrindinės mokyklos mokytojos

Laukimas, pripildytas kūrybos

Šaltukas, snaigių lėtas kritimas, nutilusi gamta... Atėjo žiema. Ilgi vakarai... Adventas. Ir tas laukimas, pripildytas svajonių, kūrybos, spalvų.

Mokytojos metodininkės Jolantos Bieliauskienės paskatinti mokiniai piešė bei gamino kalėdines atvirutes. Geriausi darbai dalyvavo Telšių rajono kalėdinių atviručių konkurse.

Pasidžiaukite ir jūs Justės Žiulkutės (5a kl.), Algimantės Servaitės (6c kl.), Gretos Vardalytės (6c kl.), Gerimanto Ribinsko (7c kl.), Kotrynos Petkutės (6c kl.), Aurelijos Jokubauskaitės (7a kl.), Svajūno Šaukštelio (5b kl.), Urtės Veronikos Uselytės (6c kl.), Gabrielės Dargevičiūtės (7a kl.) atvirutėmis, kurios yra mūsų mokyklos tinklalapyje.

„Savo kampo“ informacija

Rašysena – žmogaus kultūros ženklas

Rašysena atskleidžia žmogaus amžių, charakterį, polinkius. Tvarkinga rašysena – žmogaus kultūros ženklas.

Lapkričio 27 dieną „Atžalyno“ pagrindinėje mokykloje vyko rajono rusų kalbos dailiraščio konkursas „Rašau: raidė, skiemuo, žodis“, kuriame dalyvavo šeši „Kranto“ pagrindinės mokyklos moksleiviai.

Antrąją vietą laimėjo 7a klasės mokinė Evelina Mikštaitė (mokytoja V. Kaminskienė). Sveikiname Eveliną. Juk taisyklingas ir dailus raštas byloja apie žmogaus vidinę kultūrą.

L. Andriuškienė, užsienio kalbų metodinio būrelio pirmininkė

Į muziejus – su kalėdine nuotaika

Mes, „Etnokultūros“ būrelis kartu su 5c klasės mokiniais, paraginti būrelio vadovės ir auklėtojos L. Každailevičienės, gruodžio 2 dieną išvykome į Kaimo buities muziejų, kuris organizavo edukacinį užsiėmimą „Atbėga elnias devyniaragis“. Kadangi domimės tautos kultūriniu paveldu, be to, ir laikas tam tinkamas (juk prasidėjo adventas – ramybės ir laukimo metas), tai šis renginys buvo kaip tik mums.

Atvykusius mus labai maloniai pasitiko muziejaus darbuotoja ir vienos AJ (arklio jėgos) „taksi“ – vežimas. Vežikas buvo labai malonus: leido arklį paglostyti (šis dėl to visai nepyko), mus per visą muziejaus teritoriją grupelėmis suvežiojo (oho – juk daug kas tokiu transportu vykom pirmą kartą!) į tikrą kaimišką trobą. O joje jau laukė šeimininkės – dar 2 muziejaus darbuotojos, senoviškai papuošta eglutė ir didelis ilgas stalas su su darbui paruoštomis priemonėmis.

Iš pradžių muziejininkės išsamiai papasakojo apie adventą, Kūčias, šv. Kalėdas, jų prasmę, reikšmę, kaip seniau (kad ir prieš 100 metų) žmonės praleisdavo šį laikotarpį, kokius valgius gamino, darbus dirbo arba nedirbo, nes tikėjo, kad tai paslaptingas metas, atgyja visokios dvasios ir bijojo, kad neužsitrauktų jų nemalonės. Pasekė ir vieną sakmę, o jas ilgiais advento vakarais, dirbdami įvairius darbus (moterys – verpdamos, ausdamos, vyrai – virves, pančius vydami, vaikai – plunksnas plėšydami) patamsyje, tik prie žvakės ar žibalinės lempos šviesos (pasirodo, elektros tada dar nebuvo, taigi ir televizorių, net radijų – o, siaubas! – niekas neturėjo) pasakodavo vyresnieji, kad nuobodu nebūtų. Paskui darbuotoja parodė mums, kokius advento vainikus žmonės pasigamindavo laukdami švenčių, ir pakvietė mus papuošti vieną vainiką gamtinėmis puošmenomis: kankorėžiais, šiaudinėmis žvaigždutėmis, padarėme ir keturias tikro bičių vaško žvakes. Po to pamokė, kaip iš linų šiaudų pasidaryti labai puošnius, tarsi gyvus paukščius. Dirbome noriai, labai stengėmės, nes galėjome parsinešti namo.

Atėjo ir linksmiausia bei įdomiausia dalis – mokėmės burti, nes ir per adventą, ir ypač Kūčių naktį išsipildo visi troškimai. Buvo paruoštas šiltas natūralus vaškas, į dubenėlius prisipylėme tyro šaltinio vandens (sako, kad jis turi stebuklingų galių) ir samtuku pylėme vašką. Tada palaukėme, kol vaškas sustings, kiekvienas ėmėme savo gabalėlį ir prie saulės apšviestos sienos žiūrėjome, kieno šešėlis matyti, o muziejininkės aiškino, ką jos gali reikšti.

Po tokio beveik 2 valandas trukusio užsiėmimo dar norėjome aplankyti kitus muziejaus pastatus, bet jie dėl atvėsusio oro jau buvo uždaryti, be to, ir šaltukas nemaloniai žnaibė žandus, todėl nuoširdžiai padėkoję muziejininkėms už renginį, nusifotografavę atminimui, atsisveikinome ir nuvykome į „Alkos“ muziejų, kur apžiūrėjome etnografines ekspozicijas, susipažinome su senovės buities daiktais, drabužiais. Taip pat sužinojome, kad muziejininkų darbas nėra toks paprastas ir lengvas, kaip gali pasirodyti: kad galėtų apie viską mums papasakoti, jie turi daug mokytis, nuolat domėtis istorija.

Diena buvo labai šauni, įdomi ir įsimintina – tiek daug visko pamatėme, patyrėme ir sužinojome.

Valda Venkutė, „Etnokultūros“ būrelio narė; Agnė Krasnova, 5c klasės mokinė

Savotiškos penktokų krikštynos

Nukritus paskutiniam medžio lapui penktokai mokykloje jaučiasi apsipratę ir drąsesni. Dar daugiau, jaučiasi „patys pačiais“. Ar tai tiesa, nutarta išsiaiškinti paskutinę rudens dieną. Savotiškos krikštynos penktokams buvo suorganizuotos savivaldos iniciatyva.

Kokie išbandymai laukia kiekvienos klasės, nulėmė burtai. 5c klasės mokiniams teko tapti virėjais, 5b – stilistais, o 5a – subtiliais vizažistais. Renginio sumanytojai ir vedėjos organizavo tikrą šou. Be to, ir patys pasirodė kaip tikri mados ir reklamos žinovai. Penktokai labai jaudinosi: podiumu juk eita pirmą kartą. Žiūrovams patiko penktokų atliktos namų užduotys. Smagu buvo stebėti gyvai kuriamą suknelę, šukuoseną, makiažą bei teatralizuotą košės virimą. Įsimintina 5c klasės dovana – beržinė košė – visus gražino į realybę: esame mokykloje, tad be linksmybių turime pareigų.

Komisija, stebėjusi 5-okų pasirodymus, „pačiais pačiausiais“ pripažino 5c klasę (auklėtoja Laimutė Každailevičienė). Direktorius pavaduotoja D. Saplinskienė, dėkodama visiems renginio dalyviams, pastebėjo, kad „5c klasės burtais nulemta tema buvo dėkinga, artima penktokams.“

„Savo kampo“ informacija

Tapo nugalėtojais

Telšių rajono tarpmokyklinių mažojo futbolo varžybų nugalėtojais tapo mūsų mokyklos komanda, kurioje žaidė 5-7 klasių mokiniai: Imantas Venskevičius (7b kl.), Arnas Kaveckis (6b kl.), Arentas Giniotis (8b kl.), Nojus Bendauskis (7a kl.), Justas Lukošius (7b kl.), Marijanas Isajevas (7a kl.), Gustas Raudonius (6a kl.), Eimantas Vaitkus (7c kl.), Martynas Žutautas (7c kl.), Robertas Jachimovič (6b kl.), Edas Beržanskis (6c kl.).

Žaisdama zoninėse varžybose, mūsų mokyklos komanda taip pat iškovojo pergalę. Sveikiname jaunuosius sportininkus ir jų trenerį A. Mažrimą!

„Savo kampo“ informacija

Iškovojo taure

Lapkričio mėnesį Telšių rajone vyko 5 - 6 klasių berniukų kvadrato varžybos. Mūsų „Krantos“ pagrindinės mokyklos sportininkai (mokytoja Z. Galminienė) nugalėjo visas komandas, laimėjo taure ir pateko į zonines varžybas. Komandos nariai:

Beržanskis Edas (6c kl.), Budginas Ainaras (6c kl.), Kulikauskas Laurynas (6b kl.), Kaveckis Arnas (6b kl.), Gustas Raudonius (6a kl.), Sragauskas Matas (6a kl.), Martinkus Faustas (6c kl.), Rimkus Tadas (5a kl.), Drimba Benas (5a kl.), Bunkys Ovidijus (6a kl.).

Sveikiname!

„Savo kampo“ informacija

Gyvenimas tuo ir žavus, kad nežinome, kas mūsų laukia

Interviu su lietuvių kalbos mokytoja, direktoriaus pavaduotoja Daiva Saplinskiene

- **Kas turėtų įvykti, kad pasakytumėte, jog ši diena buvo ideali?**
- Nežinau, kas yra ideali diena, niekada apie tai nesu pagalvojusi. Kad diena būtų gera, kartais užtenka gero poilsio, kitą kartą – geros knygos ar filmo, gerų draugų kompanijos ar smagios išvykos.
- **Trumpai papasakokite savo biografiją.**
- Gimiau. Mokiausi. Mokausi. Gyvenu. Esu dukra, žmona, mama, mokytoja.
- **Ar galvojate, jog jūsų vaikystė buvo daug geresnė už kitų vaikų?**
- Net nežinau. Kai buvau vaikas, apie tai negalvojau, dabar neturiu poreikio to analizuoti. Tiesiog mano vaikystė prabėgo dideliame draugų būry didelio namo dideliame kieme su raktu ant kaklo.
- **Kokį minusą matote tėvų auklėjime?**
- Daugeliui mano kartos žmonių vaikystėje trūko laisvesnio, paprastesnio, šiltesnio santykio.
- **Koks yra jūsų didžiausias pasiekimas šiais metais?**
- Nesu karjeros moteris, todėl labai didelių tikslų sau nekeliu. Mažos sėkmės sudaro mano gyvenimą – argi jas suskaičiuosi?
- **Už ką esate labiausiai dėkinga gyvenime?**
- Už Gyvenimą.
- **Ar yra kažkas, ką jau seniai norėjote padaryti, bet vis nedirjstate?**
- Vis žadu skirti laiko užsienio kalbos mokymuisi, bet pritingiu.
- **Ką labiausiai vertinate draugystėje?**
- Nekeliu jokių reikalavimų draugams. Tiesiog arba norisi bendrauti su žmogumi, arba ne. Tik laikas patikrina draugystę.
- **Kiek svarbi gyvenime yra meilė ir susižavėjimas?**
- Tiek, kiek ir kiti jausmai bei išgyvenimai. Kol jauti, esi gyvas.
- **Išvardinkite penkias teigiamas savybes žmogaus, su kuriuo gyvenate.**
- Jei gyveni su žmogumi, tai ir jo trūkumai tampa teigiamomis savybėmis – kaip į tai pažiūrėsi.
- **Ar sutiktumėte metus laiko kentėti nuo naktinių košmarų, jei žinotum, kad po metų gausite aukso vertės prizą?**
- Nieko nėra geriau už gerą miegą. Jokie aukso vertės prizai neatpirktų blogos nuotaikos ir prarastos sveikatos.
- **Jeigu turėtumėte stebuklingą rutulį, kuris jums atsakytų į klausimus apie ateitį, ar užduotumėte klausimą?**
- Ne. Gyvenimas tuo ir žavus, kad nežinome, kas mūsų laukia.

Interviu paruošė „Savo kampo“ žurnalistai

Esu žemaitė: ką užsibrėžiu, tą ir padarau

Interviu su matematikos mokytoja Vanda Martinkėniene

- **Jeigu turėtum galimybę pakviesti pietų bet kokį žmogų, tarp jų ir įžymybę, kas būtų geidžiamas pašnekovas.**
- Pietų norėčiau pakviesti prezidentę Dalią Grybauskaitę, nes tai iškili ir įdomi asmenybė.
- **Ar norėtumėte tapti plačiai žinoma asmenybe?**
- Užtenka būti žinomai „Kranto“ pagrindinėje mokykloje, Telšiuose (turiu mintyse mokinių tėvus). Žinoma, malonu girdėti gerus atsiliepimus.
- **Ką labiausiai vertinate gyvenime?**
- Natūralumą, paprastumą. Visada noriu sakyti teisybę.
- **Ar kasdien planuojate, ką ir kaip darysite?**
- Kiek įmanoma, bandau darbus suplanuoti. Esu pareiginga, tad tinginiauti ne man.
- **Kada paskutinį kartą dainavote sau? O kitiems?**
- Dainuoju... Kad „nuvyčiau“ šalin mintis... Kitiems?! Ne. Nebent kaimynai išgirsta (juokiasi).
- **Jeigu galėtumėte gyventi 100 metų ir nuo 50-ties turėtum šansą pasilikti arba 50-mečio protą, arba išvaizdą. Ką pasirinktumėte?**
- Tik protą! Su metais jaučiuosi protingesnė bet kurioje srityje.
- **Kokius savo asmenybės bruožus laikote esminiais?**
- Jeigu darai, daryk gerai, be priekaištų ir iki galo. Esu labai pareiginga ir tvarkinga.
- **Kaip artimai bendraujate su savo giminaičiais? Kokie jūsų santykiai su mama?**
- Nors yra sakoma, kad nelaimėje tik kaimyną prisišauksi – nesutinku. Augau darnioje šeimoje su broliu ir dviem seserimis. Tie ryšiai išliko nepakitę. Dabar rūpinamės mama. Ją be galo myliu.
- **Už ką esate labiausiai dėkinga savo tėvams?**
- Už paruošimą gyvenimui, kuriame netrūksta gėrio ir blogio. Už atsakomybės jausmo įskiepijimą.
- **Koks yra jūsų didžiausias pasiekimas?**
- Buvusių mokinių svajonių išsipildymas. Džiaugiuosi, kai sutikusi juos išgirstu nuoširdų „ačiū“...
- **Ar yra kažkas, ką jau seniai norėjote padaryti, bet vis nedirjstate?**
- Primenu, kad esu žemaitė, kilusi „nuo jūros“. Ką užsibrėžiu, tą ir padarau.
- **Kokie jūsų brangiausi prisiminimai?**
- Grįžusi į tėviškę, prisimenu vaikystę. Tokie prisiminimai man brangiausi.
- **Kada paskutinį kartą verkėte kieno nors akivaizdoje?**
- Per jubiliejų, kai auklėtinių rankose išvydau rožių glėbį, papuoštą klasę ir pagarbą vaikų akyse.
- **Kokios žmonių savybės jus erzina?**
- Veidmainystė, pataikavimas, nesilaikymas duoto žodžio.
- **Jeigu galėtumėte, ką pirmiausia pakeistumėte savo darbe.**
- Norėčiau, kad mokinių skaičius klasėse būtų mažesnis. Pamokos metu galėčiau ilgiau pabendrauti su kiekvienu mokiniu, atsižvelgti į jo gebėjimus.
- **Kas turėtų įvykti, kad pasakytumėte, jog šie metai (diena) buvo idealūs?**
- Nėra idealių dienų ar metų. Man patinka tai, kas realu.

Interviu paruošė „Savo kampo“ žurnalistai

Biržuvėnų dvare

Paskutinę gruodžio savaitę Telšių „Krantas“ pagrindinės mokyklos pradinė klasių mokiniai vyko į Biržuvėnų dvarą. Buvo vykdomas projektas „Kalėdų belaukiant“.

Ten pradinukai susitiko su Astridos Lindgren pasakų personažais Karlsonu ir Frekenbok. Su jais kartu linksminosi, žaidė, dainavo, vaišinosi arbata. Renginio pabaigoje sulaukė ir Kalėdų Senelio, kuriam teko atsakyti į nelengvus, vaikų sugalvotus klausimus: „Ar turi Kalėdų senelis žmoną? Kokia jo alga?“ Kartu su seneliu vaikai apžiūrėjo restauruoto Biržuvėnų dvaro kambarius. Vėliau Kalėdų senelio pagalbininkas dar pavežėjo su arkliu, pakinkytu į vežimą.

Prisiminimai, džiugios akimirkos dar ir dabar šildo mūsų mažas širdes.

Pradinių klasių mokytoja L. Pleinienė

Žiemos viktorina

Gruodžio 12 dieną „Krantas“ pagrindinėje mokykloje 6-tų klasių mokiniai dalyvavo renginyje „Winter Spirit“, kurį organizavo anglų k. mokytojos: S. Kachinskienė ir D. Diržininkaitė.

Renginyje dalyvavo: „Christmas Star“ (6a), „Christmas Candies“ (6b) ir „Christmas Presents“ (6c). Mokiniais reikėjo sugalvoti komandos pavadinimą, šūkį bei atitinkamai apsirengti. Komisija buvo sužavėta 6b klasės pristatymo daina ir įspūdinga apranga. Užduotys renginyje dvelkė šventine nuotaika, o mokiniai turėjo galimybę atskleisti savo anglų k. žinias neformalioje aplinkoje.

Šeštokai išvardijo daugybę žodžių žiemos ir Kalėdų tematika, vaidindami vaizdavo žodžius, rimavo anglišką eilėraštį, šifravo paslėptą Šv. Kalėdų žinutę, spėliojo bei linksmai dainavo dainas. Geriausiai užduotis įveikti bei parodyti savo kūrybiškumą ir anglų k. išmanymą sekėsi 6c klasei. Nepaisant to, visi dalyviai buvo apdovanoti padėkos raštais ir saldžiomis dovanėlėmis.

Nuoširdžiai dėkojame mokiniams už geras emocijas ir pakilią šventinę nuotaiką.

Mokytoja D. Diržininkaitė

Džiugus nutikimas

Už lango žvarbus oras. Todėl dar labiau norisi nuoširdaus bendravimo, dvasinės šilumos. 8c klasės mokiniai apsilankė Telšių „Vilties“ mokykloje, norėdami kitiems padovanoti gerą nuotaiką.

Eidami į susitikimą su „Vilties“ auklėtiniais buvome puikiai nusiteikę. Vaikai jau laukė mūsų. Iš tolo pamatėme, kaip jie žiūri pro langą. Atėję į klasę mes padainavome dainą ir susipažinome. Po to susikibę rankomis nuskubėjome į erdvią salę, kur jau kartu žaidėme ir dainavome. Pradėjome nuo „Jurgelio meistrelis“. „Vilties“ vaikams jis labai patiko, tad susėdę ratu visi kartojo įvairius rankų judesius. Muzikinis žaidimas su kamuoliu reikalavo ypatingo atidumo, bet mūsų mažieji draugai suprato žaidimo taisykles ir jas vykdė. O linksmiausias užsiėmimas – estafetė. Ypač sėkmingos varžybos buvo vienai komandai: ji šventė pergalę net du kartus iš eilės ir džiaugsmui nebuvo ribų. Atsisveikindami padarėme plakata su vaikų delnų atspaudais. Išdalinę vaikams dovanėles atsisveikinome. Buvo liūdna. Buvome ir laimingi. Juk gera matyti kitų džiaugsimą ir žinoti, kad kažkam esi reikalingas.

Kamilė Mitkevičiūtė, 8c klasės mokinė

Šeštokai pristatė projektą savo tėvams

Lapkričio 26 dieną šeštokų diena mokykloje buvo kitokia negu visada: vyko integruotos lietuvių kalbos, istorijos, geografijos, informacinių technologijų, technologijų bei rudenį vykdomo projekto „Akmuo tautosakoje, gyvenime ir mene“ pamokos. Po šių neįprastų pamokų mokiniai susirinko į aktų salę, kad apibendrintų ir pristatytų veiklos rezultatus.

Mokinių grupės rodydamos savo sukurtus plakatus bei pateiktis papasakojo savo įspūdžius, patirtus Mosėdyje, Orvydų sodyboje, Nasrėnuose. Taip pat mokiniai deklamavo eilėraščius bei dainavo dainas apie akmenį, pristatė per technologijų pamokas iš akmens pagamintus darbus, per informacinių technologijų pamokas sukurtus informacinius pranešimus (skelbimus, kvietimus ir pan.). Apie nuoskaudas, atlidumą ir kitus dvasinius dalykus kalbėta mokinių suvaidintoje kompozicijoje.

6c klasė papasakojo apie savo pažintinę išvyką po gimtąjį miestą. Pasirodo, čia yra tiek įdomių, kartais nepastebėtų ir negirdėtų dalykų!

Apie tai, ką šeštokai nuveikė ir ką sužinojo, vakare išgirdo jų tėveliai. Manome, kad tėvai pasidžiaugė savo vaikų prasminga veikla.

A. Kumžienė, informatikos mokytoja

Aštuntokai kalbėjo apie tėvų profesijas

2014 metų gruodžio 9 dieną aktų salėje po pamokų vyko projekto „Tėvelių profesijos“ pristatymas.

Aštuntų klasių mokiniai, dalyvaudami ugdymo karjerai veikloje, pasidomėjo savo tėvų išsilavinimu bei profesijomis. Mokiniai išsiaiškino, ar dabartinis tėvelio ir mamos darbas atitinka įgytą profesiją. Aštuntokai ne tik kalbėjosi su savo tėvais, bet ir nuvyko į kai kurių tėvelių darbovietes. Pavyzdžiui, 8a klasė lankėsi Telšių rajono savivaldybėje, o 8c klasė – profesinio mokymo centre.

Be to, mokiniai pildė anketas, kokią profesiją svajoja pasirinkti baigę mokyklą. 8c klasės mokiniai kūrybiškai pristatė pasirinktas profesijas, tikėdamiesi, kad ateityje taps direktoriais ar drabužių dizaineriais.

Pasak mokinių, profesijos konsultantės S. Rekašienės paskatinta veikla buvo įdomi ir naudinga.

Apie tai, ką nuveikė ir sužinojo, aštuntokai supažindino savo tėvus, vakare gausiai susirinkusius mokyklos aktų salėje.

„Savo kampo“ informacija

Išvyka į Teismą

Smagią ir įdomią išvyką į Telšių teismą pradėjome linksmai eidami Masčio ežero pakrante. Visą kelią dainavome, todėl kelionė neprailgo.

Mus pasitiko gerbiama Teismo pirmininkė. Kadangi teisėja turi labai daug darbo, ekskursiją po Teismą pravedė jos padėjėja Aida. Pirmiausia susipažinome su Teismo sale. Sužinojome, kur sėdi teisėjas, kaltinamieji ir advokatas. Be to, išsiaiškino, jog norėdamas būti teisėju turi turėti daug žinių, o ne tik plaktuku pabelsti ar pasakyti kelis žodžius. Mums papasakojo, už ką ir kaip žmonės gali būti teisiami. Pabuvojome ir kaltinamųjų kambarėlyje, kuriame vieninteliai daiktai – du suoliukai.

Padėkoję teisėjos padėjėjai Aidai žingsniavome namo. Dalijomės įvairiais įspūdžiais, juk Teisme lankėmės pirmą kartą.

Ugnė Daraškevičiūtė, 6c klasės mokinė